

и най-целесходенъ способъ за послуга, затуй вече въ първѣтъ установления за служба на библиотеката по отношение къмъ публиката влизатъ сами по себе и доста прѣсѣкнати за начина, какъ бива тя служба да стане каквото се може (по^{въ}ско^{го}то^{мо}но) апаратуранне библиотечния персоналъ.

Вътрѣ въ читалището библиотечниятъ дежурни дни за реда и титулната (С, §. 32, §. 33, §. 34.; П, чл. 23.), дава на споговданиитъ книги за прочитъ ертицу подписани отъ нѣхъ и оставени у него заемни листове и прибѣра пакъ назадъ даденитъ книги. За да може къмъ края на вѣщето, сѣдѣ^{тъ} което читалището се затваря, да прѣнеда вѣща вѣщана книга, да ли не е сторено въ неѣ нѣщо противъ С, §. 29, и да не се отгѣля това на нѣкъ^{го} отъ читалището, каквото да не го пакатъ споговданиитъ, що вѣщатъ книгитъ, оправдано е, че половина часъ прѣди затварянето на читалището не се даватъ никакъ вече книги за прочитъ (С, §. 36¹¹). Съ това за публиката не се прави ни най-малко оражение, защото и той рѣдко кой се намира да се залавя съ сериозно четиво тѣмъ^{тъ} кога остане едва^{тъ} половина часъ до затварянето на читалището. Пакъ мѣрка не^{тъ}дава читателитъ, които катъ да правятъ нѣкакви справки или изводи, пожеже това тѣ извѣршатъ въ мѣсто отгѣлно отъ читалището. Заемнитъ листове, които се даватъ отъ читателитъ ертицу вземитъ за прочитъ книги, се задорфатъ отъ дежурния за статистика, а вѣщето тѣхъ се вѣщатъ на споговданиитъ ония числици, които азъ имъ дамъ въ дрѣшника, дѣто тѣ азъ дежурни да си оставятъ шапкитъ, сабитъ и други нѣща (С, §. 30). Урочъ съ числицата споговданиитъ може да си приеме нѣщата изъ дрѣшника, то е бѣлѣтъ, че той е вѣршилъ назадъ всичко заето за прочитъ.

Като е заето така дежурниятъ съ читателитъ вѣтрѣ въ читалището, той не ще бѣде въ състояние безъ особни стѣнки да служи и на занимаи навѣтъ отъ библиотеката. Главната не^{тъ}года тѣка би била, че тѣзи, не самъ единъ той не би смогълъ да извѣрши дори и съ упрѣкъ за дѣлѣнѣ^{тъ} си къмъ вѣтрѣшнитъ читатели оная работа, която се групира около заемитъ навѣтъ отъ библиотеката. Целенъ за тѣхъ се иска да знае библиотеката кому може и кому не може токо тѣи да заеме да^{тъ}а книги, колко книги още се падатъ на занимаха въ даденъ единъ срокъ, бива ли оцѣда се продѣлѣи срокътъ на единъ заемъ, колко глоба има да получи отъ занимаха за извѣстна просрѣка, итн. Поради това заемитъ вѣтъ отъ библиотеката се извѣршатъ^{тъ} досуи^{тъ} отгѣлна стая, дѣто се приишатъ назадъ и вѣщанитъ отъ заемъ книги. Но да се отпущатъ на заемъ да^{тъ}а книги вѣтъкой дѣтъ безусловно, не^{тъ}че бѣде то^{тъ}ко^{тъ}зъ нѣждѣ и добро за реда въ библиотеката, защото който може да си заеме една книга да^{тъ}а за единъ мѣсець, не^{тъ}му е все едно да ѣ^{тъ} вземе единъ дѣтъ порано или по-късно;—бързитъ работи съ книгитъ се вѣршатъ и въ самата библиотека; а разнѣщанieto на книгитъ съ заемитъ, вѣтъкавитъ прѣнеди на състояниетолитъ, вѣтрѣшнѣ ревизии, изискуватъ въ седмицата по два уречени дни, въ които вѣтъ^{тъ} да се реставрира прочитната, произвѣла въ наредата, комплектъ,